

De DANSKEUZE

Maddie keek naar haar dansende klasgenoten en voelde zich een stuk beter.

ILLUSTRATIE: SUSANA GURREA

Rebecca Bischoff

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in de Verenigde Staten.

Maddie deed haar dansschoenen in haar tas. De dansles was net afgelopen en het was tijd om te lunchen. Ze zag haar vriendin Ashlynn bij de deur.

'Wat vond je van dat nieuwe liedje?' vroeg Maddie toen ze naar de kantine liepen. Hun groep ging voor de laatste voorstelling van het jaar op een nieuw liedje dansen. Hun hele familie zou komen kijken.

'Het gaat wel', zei Ashlynn.

'Sommige woorden waren een beetje raar', zei Maddie. 'Ik vind het niet zo'n leuk liedje.'

Maddie zou zich schamen als haar ouders en zusje haar op die muziek zagen dansen.

Ashlynn haalde haar schouders op. 'Mijn broer vindt het een heel leuk lied. Hij speelt het heel vaak.' 'O.' Maddie staarde naar de grond.

Maddie hoorde het liedje de hele dag in haar hoofd. Ze voelde zich er niet fijn bij. Maar Ashlynn vond het niet slecht. Misschien was het wel oké.

Maddie dacht aan een les over muziek die haar familie tijdens de thuisavond had gehad. Mama zei dat mensen door goede muziek de Heilige Geest beter kunnen voelen. En muziek met slechte woorden kan het moeilijker maken om de Geest te voelen. Misschien vertelde de Heilige Geest haar dat het geen goed liedje was.

Ze fronste. Er werd niet gevloekt of gescholden in het liedje. Was het dan nog steeds slecht?

Toen Maddie thuiskwam, vertelde ze mama over het liedje.

'Kun je naar de woorden kijken en zeggen wat je ervan vindt?' vroeg Maddie.

Ze vonden samen de woorden van het liedje online. Maddie keek naar mama's gezicht toen ze de woorden las.

Mama fronste. 'Ik snap dat je het geen leuk liedje vindt', zei ze. 'Er wordt niet in gescholden of gevloekt, maar ik vind het geen goed liedje voor kinderen. Ik zal er morgen met je danslerares over praten.'

De volgende dag sprak mama op school met haar lerares, juf Slater. Maddie was bang dat juf Slater boos zou worden, maar dat werd ze niet! Ze zei dat ze begreep waarom mama het geen goed liedje vond. Maar ze zei dat het te laat was om andere muziek te kiezen.

'Maddie hoeft niet op dat liedje te dansen', zei juf Slater. 'Ze kan tijdens dat liedje aan de kant blijven zitten.'

Alleen aan de kant blijven zitten klonk eng. Maddie besloot om Ashlynn te vragen bij haar te komen zitten. Ashlynn zei ja!

Op de dag van de dansvoorstelling zag Maddie Ashlynn in de gang.

'Ik ben blij dat je bij me komt zitten!' zei Maddie met een glimlach.

Maar Ashlynn glimlachte niet terug. 'Ik ga toch niet bij je zitten', zei ze, terwijl ze haar rok anders deed. 'Ik ga met de rest meedansen.'

Maddie voelde zich heel naar vanbinnen. Ze wilde niet alleen aan de kant zitten. Maar ze had nog steeds een naar gevoel over het liedje.

Maddie stelde zich met de rest op en danste op het eerste liedje. Toen kwam het volgende liedje.

Haar hart ging tekeer. Ze zei stilletjes een gebed in zichzelf. Daarna haalde ze diep adem, liep naar de zijkant van het podium en ging zitten.

Toen ze van het podium af was, voelde Maddie zich een stuk beter. Ze keek hoe haar klasgenoten dansten. Toen ze klaar waren, klapte ze. Ze kreeg een gelukkig en warm gevoel.

Maddie glimlachte. Het was eng om helemaal in haar eentje aan de kant te zitten, maar het voelde goed om naar de Heilige Geest te luisteren. ●